

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥΪΛ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Α δεν τον φάνηκαν άρκετά δια αυτά, του Χόλμς, για το άλλαγμα της φροσιγονομίας του "Εβγαλε λοιπόν μέσα από ένα συρτάκι της του αλέττας τον ένα μικρό μπουκαλάκι και απ' τ' ύψος που είχε μέσα, έβριζε μερικέες σταλαγμοειδές, με μεγάλη προσοχή, μέσα στα μάτια του. Το ύψος που έπληξε μέσα στο μπουκαλάκι ήταν μελλαντόνα. Λίγες σταγόνες απ' αυτή μέσα στα μάτια ενός ανθρώπου, φτάνουν για να πάρουν μία λάμψη παρθένης, ή λάμψη που έχουν τα μάτια του ανθρώπου τη στιγμή που υποφέρει από μεγάλο πνεύρο.

— "Ω! "Ω! κ. Χόλμς, φώναξε ο Χάρρυ Τάξον, ο βοηθός του διασήμου αστυνομικού, μπαινώντας έξω της στιγμή μέσα, "Έχετε πάει την εκφραση ενός κινήτου πνοματος; ή μάλλον ενός ανθρώπου που τον προσέβαλε άζαφνα ένας αφοδός πνευτός.

— "Σ' εύχαριστώ, ιαχρέ μου, γι' αυτό που μου είπατε, απάντησε ο Χόλμς χαμογελώντας. Γιατί, αυτό άκριβώς θέλω κι' εγώ...

— Και γιατί μεταμφιεσθήκατε έτσι; ρώτησε ο Χάρρυ.

— Άποψε δεν θα καταπιαστώ με μικροτρούγματα, του απάντησε ο Χόλμς, βάζοντας μέσα στις τσέπες του ένα περίστροφο κι' ένα στιλέτο. Χάρρυ, δεν θα σε πάω μαζί μου, αλλά θα μείνεις όλη τη νύχτα εδώ και θα με περιμένεις ως αύριο το πρωί. Γιατί πολύ πιθανόν να σε χρειασθώ. "Ακούς;

Κι' ο Σέρλος Χόλμς, άφοι έφαριξε το χέρι του νεαρού μαθητού του, έβριγε σχεδόν τρέχοντας.

Σε λίγη ώρα ο άκούραστος αστυνομικός πέρασε την γέφυρα του Τάμεσι, ποίνα κοντά στην Σούθναμφ-στορη και άκοιλάθηκε την όδον Τούλν, της οποίας τα σπίτια ήταν ταπεινά και σχεδόν έτοιμόρροπα. Τα παράθυρα των σαροβαλισμένων αυτών σπιτιών από το ένα μέρος βλέπανε τον Τάμεσι και από το άλλο την σιδηροδρομική γραμμή Σούθ-Αλ-στερν.

Χωρίς διόλου να ένοχηλθώ ο αστυνομικός απ' το άτελείωτο σκευολόγ των μεθυσμένων κατοίκων που σιγαντούσε στο δρόμο του, έβασε λάβησε να βαδίσει με το ίδιο βιαστικό βήμα. Τέλος, ύστερ' από λίγο, σταμάτησε μπροστά σ' ένα διώροφο σπίτι, το όποιο απ' τ' εμπάλαιο έξωτεροκό του έδειχνε ότι θα είχε γιτιστεί κατά την έποχή του Κρ'άβελ.

Όταν ο αστυνομικός χτύπησε την βαρειά ξύλινη πόρτα του παλιού αυτού άρχοντικού σπιτιού, του άνούσανε άμέσως κι' ένας μαυρός με παρθένη στολή τον ρώτησε πούν ζητούσε.

— Θέλω να μιλήσω στην κυρία Καζιανά, απάντησε ο Χόλμς ήρεμα.

Ο μαυρός άμέσως μολις άκουσε το όνομα της κ. Καζιανά, ώδηγησε τον έπισκέπτη μέσα σ' ένα μικρό δωμάτιο του πρώτου πατώματος. Το δωμάτιο αυτό ήταν επιλωμένο με χαμψά, αλλά παλιά έπιπλα και φοιζόταν άρκετά από μία ηλεκτρική λάμπα. Ο Σέρλος Χόλμς δεν περιμενε και πολύ μόνος του στο δωμάτιο, γιατί σε λίγα λεπτά άνοιξε μια μικρή πόρτα και μπηκε μέσα μια γυναίκα τριάντα περίπου χρόνων, της οποίας το πρόσωπο είχε σχεδόν χαλασσάκινο

χοδμα. Μόλις ή εύσημη αυτή κυρία έβλεψε την πόρτα πίσω της, ρώτησε τον έπισκέπτη της, με μία προφορά που έδειχνε ότι δεν μιλούσε και πολλά χρόνια την άγγλική γλώσσα:

— Μου είπαν ότι έπιθκυείτε να μου μιλήσετε, κύριε. Μπορώ να μάθω τί θέλετε;

— Να καπνίσω όπιον, απάντησε όρθά κοφτά ο αστυνομικός.

— "Α!... Και πούς σάς είπατε ότι καπνίζον όπιον στο σπίτι μου; φώναξε άμέσως ή κ. Καζιανά, κατάληρητη δήθεν. "Όχι, κύριε, πρόσθεσε άμέσως, σάς γελάσανε. Μπορείτε λοιπόν να πάτε στο καλό, δεν έχοιμε τέτοια πράγματα εδώ μέσα...

— Κυρία, δεν με γελάσανε καθόλου, απάντησε ο Σέρλος Χόλμς. "Αν αμφιβάλλετε όσ τόσο για μένα, δεν έχετε παρ'ά να ζητάξετε καλό και θα πεισθήτε. Βέβαια, εινε άδύνατον το έξασχημένο μάτι σας να μην διασφρη τα ίζη που άφρησε στο πρόσωπό μου ή πολύζωνη χαρψη του προσφιλούς μου όπιον.

Η κυρία Καζιανά τότε τραθήξε μια μικρή άλυσσίδα κι' ή ηλεκτρική λάμπα χαμψήωσε. Σήκωσε ύστερα το άματζούγ της κι' έφοτίσε ζωηρά το πρόσωπο του έπισκέπτη της. Κι' άφοδ τον κάττασε έπιμόνος κάμποςσε στιγμές, του είπα τέλος, χαμψλώνοντας τη φωνή της:

— Άλήθεια, κύριε, παρουσιάζετε όλα τα συμπτώματα. "Ανήκετε άσφαλώς στη φάμα μας. "Αλλά... ξέρετε; Πρέπει να εινε κανείς φρόνιμος. Τα όποιοτεία άπαρουθενότα άισθητότητα. Και για μέν αλήθεια τα έχω καλό με την αστυνομία της περιφέρειας μας, αλλά ή Διεύθυνσις της Αστυνομίας κατι έχει ύποπτηρή φάνατα και φοδμα τον τελευταίο καιρό μήπως δεχτού την έπισκεψη κανενός μυστικού αστυνομικού.

— "Α, κυρία, απάντησε ο Χόλμς, άλλοιμονο αν συνέβαινε ένα τέτοιο πράγμα! "Υποφέρω τρομερά, κυρία. Θα έδινα ότι μου ζητούσαν για λίγο όπιον. Είμαι κυριολεκτικά σλιζόος του. Νοώδω την άνάγκη του, μου χρειάζεται, μου χρειάζεται το διαβολέμένο, μου χρειάζεται όπιον, με καταλαβαίνετε, κυρία; Μοψ χρειάζεται, σάς λέω! Γρήγορα, γρήγορα! "Όδηγήστε με σ' ένα άπ' τα δωμάτια σας. Δοσάτέ μου το καλύτερό αυτό φάρμακος, άμέσως, γιατί κοντεύω να τρελλαθώ!...

— Για τ' όνομα του Βράζια! απάντησε ή κ. Καζιανά, σαν "Ινδη που ήταν, δεν μπορείτε να περιμένετε; Κάνετε λίγη ύποπνη, κύριε, ήσυχάστε. Θα βρήτε εδώ ότι θέλετε!... "Α, να σας ρωτήσω: Το πρώτο ή το καπιζέτω;

— Το καπνίζω... ναί, ναί, το καπνίζω. Πέστε μου λοιπόν, κυρία, τί πρέπει να σας πληρώσω;

— Πέντε λίρες, είπατε αλλά ή ιδιοκτήτρια του καπνιστήριου.

Ο αστυνομικός έβγαλε άμέσως το πορτοφόλι του και, χωρις να πη λέξει, της μέτρησε

το ποσόν που του ζητήσε.

"Υστερα απ' τις διατιπώσεις αυτές, ή κ. Καζιανά είπα στο Χόλμς να την άκοιλοήθη και βγήκαν απ' το δωμάτιο. "Αφοδ πέρασαν έιναν μισοφοτισμένο διάδρομο, φθάσανε στο πίσω μέρος του σπιτιού και μπήκανε σ' έναν άλλο διάδρομο, δεξιά κι' άριστερά του όποιον ύπηρχαν περ' τις δεκα μικρές πόρτες. Σταθήκανε μπροστά σε μία απ' αυτές τις πόρτες, ή κ. Καζιανά την άνοιξε και είπα στην έπισκέπτη της να περάση πρώτος. Ο Σέρλος Χόλμς ύπάκουσε και βρέθηξε μέσα σ' ένα μαζού και στενό δωμάτιο, το όποιο φαιζότανε από ένα παράθυρο, το όποιο έκείνη την ώρα ήταν κατ'όλειστο. Σε μία απ' τις γωνίες του δωματίου αυτού ήταν τεποθετημένο ένα πλατύ ντιβάνι. Κοντά το ντιβάνι βρισκόνοιταν όλα όσα χρειάζονται για το κάπνισμα του όπιου.

Η κ. Καζιανά ρώτησε τώρα τον Σέρλο Χόλμς, άνάβηκα ένα μικρό καμνέτο:

— Μπορείτε να σερβιρισθήτε μόνος σας, κύριε, ή προτιμάτε να μείνω μαζί σας για να σας ετοιμάσω τις πάπες;

— Προτιμώ να μείνετε, απάντησε ο Χόλμς, επειδή πάντοτε, όταν άρχίζω το κάπνισμα, με πύνει μία δυνατή συγκίνησι και δεν θέλω να είμαι μόνος.

— Όπως θέλετε, είπα η κ. Καζιανά, αλλά θα μου έπιτρέψετε να φάγω τώρα και να ξαναφάω σε λίγο. "Εσείς, έντομηταξού, μόλις δίητε και βράσει το νερό, πρέπει να ρίξετε άμέσως μέσα το όπιον. "Υστερα, θα χύσετε το μίγμα μέσα σ' αθήνη εδω τη συσκευή για να φίλτραρισθή και να στεγνώση. Κι' όταν δίητε ότι έστέγνωνσε, θα πάρετε ένα κομμάτι όπιον με την άκρη της βελόνας αυτής και θα το βάλετε μέσα στην πλα σας, άφοδ βέβαια γυρετε το κεφάλι σας άπάνω σ' αυτό το μαξιλάρι. ("Ακολουθήτε)

